

nahaja okrog 100 km jugovzhodno od Hamburga, ob meji z Nemško demokratično republiko. Sklepom teh študij nasprotuje prof. E. Grimmel z Geografskega inštituta univerze v Hamburgu, njegovim trditvam pa oporekajo W. Jaritz, K. - D. - Meyer, G. Leydecker in E. Hofrichter, geologi Zveznega zavoda za geološke vede in surovine v Hannovru. Nesoglasja izvirajo iz različne interpretacije geoloških razmer. Zato je razprava o primernosti solnega čoka Gorleben-Rambow za vskladiščenje radioaktivnih odpadkov zelo poučna za geologe.

Kolikor mi je znano, v Jugoslaviji še nimamo skladišča za trajno odlaganje radioaktivnih odpadkov. Odpadke iz jedrske elektrarne Krško bodo hranili začasno, menda za pet let, v prostoru ob sami elektrarni. V tem času pa bo treba na območju naše države najti ustrezno centralno skladišče. Za vse strokovnjake, ki rešujejo to nalogo bo pričujoča knjiga še posebej zanimiva.

Sicer bi pa opozoril na mnenje nobelovega nagradjenca G. Walda, navedeno v epilogu, da bo trajalo življenje na zemlji, zaradi vse večjega števila atomskega orožja, komaj še pet do 25 let. Na podlagi te, zelo pesimistične ocene opozarja C. G. Winder z univerze Western Ontario, da je v zvezi z jedrsko energijo in skladiščenjem odpadkov bolj pomembno vprašanje, koliko časa bo sploh še trajalo življenje na zemlji, kot pa problem, kam z odpadki.

Matija Drovenik

Galina I. Buryi: **Nižnetriasovje konodonti Južnogo Primorja**. Izdateljstvo Nauka, Moskva 1979. Obseg 142 strani, 15 risb (stratigrafski stolpci, geografska shema), 3 tabele, 21 slikovnih tábel. Format 14,5 × 22 cm, broširano, cena 1 r. 60 kop.

Knjižica obsega tri dele, paleontološkega, stratigrafskega in povzetek. Kot uvod je kronološko podan pregled dosedanjih raziskav triadnih konodontov, začenši z raziskavami Bransona in Mehla l. 1941. Avtorica je omenila tudi spodnjetriadne konodonte iz Dinaridov po S. Pantičevi iz l. 1969. Tekst dopolnjujejo tri risbe, ki so povzete po različnih avtorjih in predstavljajo korelacijo triadnih konodontnih in amonitnih con ter stratigrafsko razširjenost spodnjetriadnih konodontov.

Poglavje o prepariranju konodontov se nanaša na raziskave kamenin v Južnem Primorju. Pri laboratorijskem prepariranju so uporabljali ocatno kislino. Izmed vseh pisanih spodnjetriadnih sedimentnih kamenin je za tovrstno preiskovanje najbolj obetaven alevrolit s karbonatnim vezivom, ki med drugim vsebuje tudi amonite, školjke in brahiopode. Za topljenje so jemali standardne kilogramske vzorce. Vsebnost konodontov je bila zelo nizka; znašala je eden do pet primerkov na kilogram kamenine, le v redkih apnenih lečah se je pogostnost povzpela do 50 primerkov na kilogram.

Pred opisom konodontov je avtorica na splošno podala sistematiko triadnih rodov od sestavljenih, vejnatih do ploščastih. Zlasti za morfologijo, terminologijo in orientacijo so zelo nazorne številne risbe posameznih tipov konodontov. Ker sistematski položaj konodontonosnih živali še ni zanesljiv, so v knjižici zbrane tudi hipoteze različnih raziskovalcev o pripadnosti konodontov živalskim skupinam. Na koncu tega zapisa je risba 7, ki je v bistvu zelo slaba fotografija.

Iz teksta razberemo, da gre za ploščo kamenine iz spodnjetriadne cone *Anasibirites nevolini*, torej iz zaporedja z obliko *Neogondolella milleri*, na kateri je ohranjenih deset različno orientiranih konodontov. Avtorica meni, da je na fotografiji verjetno predstavljen ustni aparat konodontonositelja, ki vsebuje ozarkodiniformni element, vendar je še potreben nadaljnega preučevanja. Izmed 37 opisanih vrst konodontov, ki pripadajo 13 rodovom, je kar pet novih. To so: *Hindeodella budurovi*, *Oncodella obuti*, *Neospathodus zharnikov*, *N. longiusculus* in *N. zaksi*.

Stratigrafski del se prične s pregledom dosedanjih preučevanj stratigrafije spodnjetriadnih plasti v Južnem Primorju. Iz tabele 1 so razvidne korelacije na podlagi amonitnih con večine novjših raziskav od leta 1956 dalje. Sledijo podrobni opisi osmih spodnjetriadnih profilov Južnega Primorja. Na risbi 8 je shematsko nakazana lokacija teh profilov. V tekstualnem opisu profilov so zajeti tile podatki: vrsta kamenine, debelina cone in favna. Za vsak profil posebej so izdelane risbe, v katerih so grafično prikazane vrste kamenin, zaporedne številke konodontnih vzorcev, konodontna favna in pogostnost konodontov. Delo zaključuje primerjava spodnjetriadnih konodontnih združb Južnega Primorja z enako starimi favnami drugih področij. Ta primerjava je shematsko prikazana na tabeli 3.

Zadnji del tvori povzetek, strnjen na dveh straneh v 17 točkah.

Delo predstavlja pomemben prispevek k poznavanju spodnjetriadnih konodontnih združb posebno zato, ker so to prvi tovrstni podatki iz tega dela sveta. Na podlagi šestih konodontnih združb je avtorica določila indijsko in oleneksijsko starost kamenin, iz katerih je opisala tudi pet novih taksonov. Knjižica je opremljena s številnimi risbami in večnamensko uporabljivimi tabelami. Vsi opisani konodontni elementi so tudi upodobljeni na slikovnih tablah; žal je njihova kvaliteta dokaj slaba.

Tea Kolar-Jurkovšek

I. G. Speden and I. W. Keyes: **Illustrations of New Zealand Fossils.** Crown Copyright, Wellington 1981. Obseg: 109 strani, 6 slik, 32 slikovnih tabel. Format 20 × 28,5 cm. Vezano v platno.

Knjigo je izdal New Zealand Department of Scientific Research (DSIR Information Series No. 150) kot priročnik. Vsebino sta pripravila I. G. Speden in I. W. Keyes v sodelovanju s strokovnjaki mikropaleontološke sekcije novozelandskega geološkega zavoda.

Delo je posvečeno znanstveniku Siru Charlesu Flemingu, ki je bil v letih od 1953 do 1977 glavni paleontolog novozelandskega geološkega zavoda, namenjeno pa je tako profesionalnim kot tudi amaterskim geologom. Zato avtorji že v uvodu na kratko predstavijo nekaj osnov geologije in paleontologije, bogat fosilni material pa je predstavljen v obliki kataloga.

Večina ilustriranih primerkov obsega morske makrofosile: školjke, polže, amonite in brahiopode. Na tablah 15 in 16 je upodobljeno nekaj kopenskih rastlin, na tabli 26 vertebri (kosti pingvina, zobje kita) in na tabli 1 nekaj konodontov. Zanimiv je prikaz geološke lestvice na slikah od 4 do 6, ki nas